

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 64

1. března 2021

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 72/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 72/02	Věc C-628/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 – Evropská komise v. Slovinská republika („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Trh finančních nástrojů – Směrnice 2014/65/EU a (EU) 2016/1034 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení povinnosti zaplatit paušální částku“)	2
2021/C 72/03	Věc C-631/18: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 – Evropská komise v. Slovinská republika („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Trh finančních nástrojů – Směrnice v přenesené pravomoci (EU) 2017/593 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření“)	3
2021/C 72/04	Věc C-826/18: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Limburg – Nizozemsko) – LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied v. College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren („Řízení o předběžné otázce – Aarhuská úmluva – Článek 9 odst. 2 a 3 – Přístupu k právní ochraně – Neexistence přístupu k právní ochraně pro jinou než dotčenou veřejnost – Přípustnost žaloby podmíněná předchozí účastí na rozhodovacím procesu“)	3

2021/C 72/05	Věc C-63/19: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 – Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Směrnice 2003/96/ES – Zdanění energetických produktů a elektřiny – Články 4 a 19 – Právní úprava přijatá autonomním regionem členského státu – Příspěvek na nákup benzínu a plynového oleje podléhajících spotřebním daním – Článek 6 písm. c) – Osvobození od spotřebních daní nebo jejich snížení – Pojem ‚vrácení celé částky daně nebo její části‘ – Neexistence důkazu o existenci souvislosti mezi tímto příspěvkem a spotřebními daněmi“)	4
2021/C 72/06	Věc C-280/19 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 – Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA) v. Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis („Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Smlouva Minatran uzavřená v rámci sedmého rámcového programu – Přípustné náklady – Výzva k úhradě vystavená ERCEA – Vymáhání záloh – Náklady na zaměstnance a nepřímé výdaje odpovídající těmto nákladům na zaměstnance – Povinnost vykonat práce výlučně v prostorách příjemce dotace – Dohled příjemcem – Běžná praxe příjemce“)	5
2021/C 72/07	Spojené věci C-322/19 a 385/19: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce High Court (Irsko), International Protection Appeals Tribunal- Irsko) – K.S., M.H.K v. The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Ireland and the Attorney General (C-322/19), R.A.T., D.S. v. Minister for Justice and Equality (C-385/19) („Řízení o předběžné otázce – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Mezinárodní ochrana – Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu – Směrnice 2013/33/EU – Státní příslušník třetí země, který vycestoval z jednoho do druhého členského státu Evropské unie, ale o mezinárodní ochranu požádal až v uvedeném druhém členském státě – Rozhodnutí o přemístění do prvního členského státu – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Přístup na trh práce jakožto žadatel o mezinárodní ochranu“)	5
2021/C 72/08	Věc C-507/19: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Spolková republika Německo v. XT („Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany – Normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany – Směrnice 2011/95/EU – Článek 12 – Vyloučení z postavení uprchlíka – Osoba bez státní příslušnosti palestinského původu zaregistrovaná u Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA) – Podmínky pro dovolání se ipso facto směrnice 2011/95 – Ukončení ochrany nebo podpory ze strany agentury UNRWA“)	6
2021/C 72/09	Věc C-414/20 PPU: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Specializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti MM („Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkácí rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Postupy předávání mezi členskými státy – Článek 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 písm. c) – Evropský zatýkácí rozkaz vydaný na základě vnitrostátního aktu, kterým se zahajuje trestní stíhání – Pojem ‚zatýkácí rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem‘ – Neexistence vnitrostátního zatýkácího rozkazu – Důsledky – Účinná soudní ochrana – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)	7
2021/C 72/10	Věc C-264/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 15. června 2020 – Airhelp Limited v. Austrian Airlines AG	8
2021/C 72/11	Věc C-297/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2020 Peterem Sabo, Lesoochránárskym zoskupením VLK, Hasso Krull, 2 Celsius, Bernard Auric, Tony Lowes, Kent Roberson, Hiite Maja SA, Association de lutte contre toutes formes de Nuisance et de Pollutions sur les communes de Meyreuil et Gardanne (ALNP Meyreuil – Gardanne), Friends of the Irish Environment CLG proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 6. května 2020 ve věci T-141/19, Sabo a další v. Parlament a Rada	9
2021/C 72/12	Věc C-320/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2020 Veselinem Atanasovem Vasilevem proti usnesení Tribunálu vydanému dne 7. července 2020 ve věci T-273/20, Vasilev v. Bulharsko	10

2021/C 72/13	Věc C-401/20 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. srpna 2020 Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 10. června 2020 ve věci T-577/19, Leinfelder Uhren München v. EUIPO	10
2021/C 72/14	Věc C-560/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne 26. října 2020 – CR, GF, TY	10
2021/C 72/15	Věc C-616/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 19. listopadu 2020 – M2Beauté Cosmetics GmbH v. Spolková republika Německo	11
2021/C 72/16	Věc C-618/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Córdoba (Španělsko) dne 19. listopadu 2020 – ZU a TV v. Ryanair Ltd	12
2021/C 72/17	Věc C-627/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. OP	13
2021/C 72/18	Věc C-628/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. BA	13
2021/C 72/19	Věc C-629/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. LE	14
2021/C 72/20	Věc C-630/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. CS	14
2021/C 72/21	Věc C-631/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. PR, TV	15
2021/C 72/22	Věc C-668/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 8. prosince 2020 – Y GmbH v. Hauptzollamt	15
2021/C 72/23	Věc C-672/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 10. prosince 2020 – L GmbH v. FK	16
2021/C 72/24	Věc C-677/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 11. prosince 2020 – Industriegewerkschaft Metall (IG Metall) a ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft v. Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft	17
2021/C 72/25	Věc C-834/19: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Vicenza – Itálie) – AV v. Ministero della Giustizia, Italská republika	17

Tribunál

2021/C 72/26	Věc T-478/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – Bezouaoui a HB Consultant v. Komise („Státní podpory – Školení o bezpečném řízení stavebních strojů – Hrazení výdajů na školení ve Francii autorizovanými paritními příspěvkovými sdruženími (OPCA) – Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory – Pojem ‚státní podpora‘ – Přičitatelnost k tíži státu – Veřejná kontrola zdrojů“)	18
2021/C 72/27	Věc T-548/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – Helbert v. EUIPO („Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EUIPO/AD/01/17 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Složení výběrové komise – Stabilita – Odpovědnost“)	18
2021/C 72/28	Věc T-610/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – ZR v. EUIPO („Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EUIPO/AD/01/17 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Složení výběrové komise – Stálost“)	19

2021/C 72/29	Věc T-758/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – ABLV Bank v. SRB („Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) – Stanovení příspěvků předem na rok 2015 a na rok 2018 – Zamítnutí žádosti o přepočet a vrácení příspěvků – Žaloba na neplatnost – Akt napadnutelný žalobou – Přípustnost – Instituce, které bylo odňato povolení – Článek 70 odst. 4 nařízení (EU) č. 806/2014 – Pojem „změna statusu/postavení“ – Článek 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63“)	20
2021/C 72/30	Věc T-261/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Stada Arzneimittel v. EUIPO – Optima Naturals (OptiMar) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie OptiMar – Starší národní slovní ochranná známka Mar – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	21
2021/C 72/31	Věc T-329/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – 12seasons v. EUIPO – Société immobilière et mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BE EDGY BERLIN – Starší národní slovní ochranná známka EDJI – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	21
2021/C 72/32	Věc T-811/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Enoport v. EUIPO – Miguel Torres (CABEÇA DE TOIRO) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CABEÇA DE TOIRO – Starší slovní ochranná známka Evropské unie SANGRE DE TORO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	22
2021/C 72/33	Věc T-824/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – RY v. Komise („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Ukončení smlouvy na dobu neurčitou na základě čl. 47 písm. c) bodu i) pracovního řádu ostatních zaměstnanců – Plnění povinností vyplývajících z rozsudku Tribunálu – Článek 266 SFEU – Právo být vyslechnut – Nové rozhodnutí o skončení pracovního poměru“)	22
2021/C 72/34	Věc T-844/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Apologistics v. EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie discount-ap*theke.de – Starší slovní ochranné známky Evropské unie APODISCOUNTER a APO a starší obrazové ochranné známky apo-discounter.de, apo.co a apo.de – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	23
2021/C 72/35	Věc T-873/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – Multi-Service v. Komise („Životní prostředí – Nařízení EU č. 517/2014 – Fluorované skleníkové plyny – Elektronický rejstřík kvót pro uvádění částečně fluorovaných uhlovodíků na trh – Rozhodnutí o zrušení registrace společnosti – Neposkytnutí požadovaných informací“)	24
2021/C 72/36	Věc T-884/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Folschette a další v. Komise („Mimosmluvní odpovědnost – Vyšetřování úřadu OLAF – Veřejná zakázka na služby v oblasti informačních technologií – Korupce – Ovlivňování – Závěrečná zpráva doporučující zahájení trestního stíhání – Konečné osvobození trestním soudem – Promlčení – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)	24
2021/C 72/37	Věc T-253/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Oatly v. EUIPO (IT'S LIKE MILK BUT MADE FOR HUMANS) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie IT'S LIKE MILK BUT MADE FOR HUMANS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Rozlišovací způsobilost – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	25

2021/C 72/38	Věc T-276/20: Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Crevier v. EUIPO (Osvěžovač vzduchu) („Průmyslový) vzor Společenství – Přihláška (průmyslového) vzoru Společenství znázorňujícího osvěžovač vzduchu – Nedodržení lhůty vůči EUIPO – Žádost o navrácení do původního stavu – Článek 67 odst. 1 nařízení (ES) č. 6/2002 – Povinnost obezřetnosti“)	25
2021/C 72/39	Věc T-726/20: Žaloba podaná dne 15. prosince 2020 – Grupa Azoty a další v. Komise	26
2021/C 72/40	Věc T-743/20: Žaloba podaná dne 17. prosince 2020 – Car-Master 2 v. Komise	28
2021/C 72/41	Věc T-760/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Jakeliūnas v. ESMA	29
2021/C 72/42	Věc T-775/20: Žaloba podaná dne 24. prosince 2020 – PB v. Komise	30
2021/C 72/43	Věc T-10/21: Žaloba podaná dne 9. ledna 2021 – Griesbeck v. Parlament	32
2021/C 72/44	Věc T-14/21: Žaloba podaná dne 15. ledna 2021 – Ryanair v. Komise	33
2021/C 72/45	Věc T-17/21: Žaloba podaná dne 15. ledna 2021 – Miquel y Costas & Miquel v. EUIPO (Pure Hemp)	34
2021/C 72/46	Věc T-19/21: Žaloba podaná dne 19. ledna 2021 – Amazon.com a další v. Komise	34
2021/C 72/47	Věc T-25/21: Žaloba podaná dne 20. ledna 2021 – Corman v. Komise	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2021/C 72/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 62, 22.2.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 53, 15.2.2021

Úř. věst. C 44, 8.2.2021

Úř. věst. C 35, 1.2.2021

Úř. věst. C 28, 25.1.2021

Úř. věst. C 19, 18.1.2021

Úř. věst. C 9, 11.1.2021

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-628/18) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Trh finančních nástrojů – Směrnice 2014/65/EU a (EU) 2016/1034 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření – Článek 260 odst. 3 SFEU – Návrh na uložení povinnosti zaplatit paušální částku“)

(2021/C 72/02)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: T. Scharf, G. von Rintelen a B. Rous Demiri, zmocněnci)

Žalovaná: Slovinská republika (zástupkyně: T. Mihelič Žitko, A. Dežman Mušič a N. Pintar Gosenca, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupkyně: S. Eisenberg, zmocněnkyně), Estonská republika (zástupkyně: N. Grünberg, zmocněnkyně), Rakouská republika (zástupkyně: G. Hesse, zmocněnkyně), Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Výrok

1. Slovinská republika tím, že ke dni uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku nepřijala nebo v každém případě nesdělila Evropské komisi právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1034 ze dne 23. června 2016, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 93 směrnice 2014/65, ve znění směrnice 2016/1034.
2. Slovinské republice se ukládá povinnost zaplatit Evropské komisi paušální částku ve výši 750 000 eur.
3. Slovinská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
4. Spolková republika Německo, Estonská republika, Rakouská republika a Polská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 – Evropská komise v. Slovinská republika**(Věc C-631/18) ⁽¹⁾****(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Trh finančních nástrojů – Směrnice v přenesené pravomoci (EU) 2017/593 – Neprovedení nebo nesdělení prováděcích opatření“)****(2021/C 72/03)***Jednací jazyk: slovinština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: T. Scharf a B. Rous Demiri, zmocněnci)*Žalovaná:* Slovinská republika (zástupkyně: V. Klemenc, zmocněnkyně)**Výrok**

- 1) Slovinská republika tím, že ke dni uplynutí lhůty stanovené v odůvodněném stanovisku nepřijala všechny právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/593 ze dne 7. dubna 2016, kterou se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o ochranu finančních nástrojů a peněžních prostředků patřících zákazníkům, povinnosti při řízení produktů a pravidla vztahující se na poskytování nebo přijímání poplatků, provizí nebo jiných peněžních či nepeněžních výhod, a že tudíž tyto předpisy nesdělila Evropské komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 směrnice v přenesené pravomoci 2017/593.
- 2) Slovinské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 6.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Limburg – Nizozemsko) – LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied v. College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren**(Věc C-826/18) ⁽¹⁾****(„Řízení o předběžné otázce – Aarhuská úmluva – Článek 9 odst. 2 a 3 – Přístupu k právní ochraně – Neexistence přístupu k právní ochraně pro jinou než dotčenou veřejnost – Přípustnost žaloby podmíněná předchozí účastí na rozhodovacím procesu“)****(2021/C 72/04)***Jednací jazyk: nizozemština***Předkládající soud**

Rechtbank Limburg

Účastníci původního řízení*Žalobci:* LB, Stichting Varkens in Nood, Stichting Dierenrecht, Stichting Leefbaar Buitengebied*Žalovaná:* College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren

Výrok

- 1) Článek 9 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané v Aarhusu (Dánsko) dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání tomu, aby osoby z řad „veřejnosti“ uvedené v čl. 2 odst. 4 této úmluvy neměly jako takové přístup k právní ochraně za účelem napadení rozhodnutí, které spadá do působnosti článku 6 této úmluvy. Naproti tomu čl. 9 odst. 3 uvedené úmluvy brání tomu, aby tyto osoby nemohly mít přístup k právní ochraně za účelem uplatnění širších práv účastnit se na rozhodování, která jim přiznává samotné vnitrostátní právo životního prostředí členského státu.
- 2) Článek 9 odst. 2 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané v Aarhusu dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím 2005/370, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby přípustnost žalob, na které se vztahuje, podaných nevládními organizacemi, které jsou součástí „dotčené veřejnosti“ ve smyslu čl. 2 odst. 5 této úmluvy, byla podmíněna účastí těchto organizací na přípravném řízení týkajícím se napadeného rozhodnutí, třebaže se tato podmínka neuplatní, pokud jim nelze důvodně vytýkat, že se tohoto řízení neúčastnily. Naproti tomu čl. 9 odst. 3 uvedené úmluvy nebrání tomu, aby přípustnost žaloby, na kterou se vztahuje, byla podmíněna účastí žalobce na přípravném řízení týkajícím se napadeného rozhodnutí, ledaže mu s ohledem na okolnosti věci není možné jeho neúčast na tomto řízení důvodně vytýkat.

(¹) Úř. věst. C 122, 1.4.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 – Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-63/19) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 258 SFEU – Směrnice 2003/96/ES – Zdanění energetických produktů a elektřiny – Články 4 a 19 – Právní úprava přijatá autonomním regionem členského státu – Příspěvek na nákup benzínu a plynového oleje podléhajících spotřebním daním – Článek 6 písm. c) – Osвобоzení od spotřebních daní nebo jejich snížení – Pojem „vrácení celé částky daně nebo její části“ – Neexistence důkazu o existenci souvislosti mezi tímto příspěvkem a spotřebními daněmi“)

(2021/C 72/05)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lyal a F. Tomat, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupkyně: G. Palmieri, zmocněnkyně, ve spolupráci s G. M. De Socio, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastník podporující žalovanou: Španělské království (zástupci: S. Jiménez García a J. Rodríguez de la Rúa, zmocněnci)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Španělské království ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 112, 25.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 14. ledna 2021 – Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA) v. Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Věc C-280/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Rozhodčí doložka – Smlouva Minatran uzavřená v rámci sedmého rámcového programu – Příпустné náklady – Výzva k úhradě vystavená ERCEA – Vymáhání záloh – Náklady na zaměstnance a nepřímé výdaje odpovídající těmto nákladům na zaměstnance – Povinnost vykonat práce výlučně v prostorách příjemce dotace – Dohled příjemcem – Běžná praxe příjemce“)

(2021/C 72/06)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA) (zástupci: Francesca Sgritta a Miguel Pesquera Alonso, zmocněnci, ve spolupráci s E. Kourakisem, dikigoros)

Další účastník řízení: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (zástupce: V. Christianos, dikigoros)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Výkonná agentura Evropské rady pro výzkum (ERCEA) se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 14. ledna 2021 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce High Court (Irsko), International Protection Appeals Tribunal- Irsko) – K.S., M.H.K v. The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Ireland and the Attorney General (C-322/19), R.A.T., D.S. v. Minister for Justice and Equality (C-385/19)

(Spojené věci C-322/19 a 385/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Mezinárodní ochrana – Normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu – Směrnice 2013/33/EU – Státní příslušník třetí země, který vycestoval z jednoho do druhého členského státu Evropské unie, ale o mezinárodní ochranu požádal až v uvedeném druhém členském státě – Rozhodnutí o přemístění do prvního členského státu – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Přístup na trh práce jakožto žadatel o mezinárodní ochranu“)

(2021/C 72/07)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court (Irsko), International Protection Appeals Tribunal

Účastníci původního řízení

Žalobci: KS, MHK (C-322/19), R.A.T., D.S (C-385/19)

Žalovaní: The International Protection Appeals Tribunal, The Minister for Justice and Equality, Ireland and the Attorney General (C-322/19), Minister for Justice and Equality (C-385/19)

Výrok

- 1) Vnitrostátní soud musí zohlednit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, která se na základě článků 1 a 2, jakož i čl. 4a odst. 1 protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva v členském státě tohoto soudu nepoužije, za účelem výkladu ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, která je naproti tomu v uvedeném členském státě použitelná v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu.
- 2) Článek 15 směrnice 2013/33 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která žadateli o mezinárodní ochranu nepřiznává přístup na trh práce pouze z toho důvodu, že na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států, bylo rozhodnuto o jeho přemístění.
- 3) Článek 15 odst. 1 směrnice 2013/33 musí být vykládán v tom smyslu, že:
 - žadateli o mezinárodní ochranu lze přičíst zpoždění při vydávání rozhodnutí v prvním stupni, jehož předmětem je žádost o mezinárodní ochranu, které vyplývá z nedostatečné spolupráce tohoto žadatele s příslušnými orgány;
 - členský stát nemůže žadateli o mezinárodní ochranu přičíst zpoždění při vydávání rozhodnutí v prvním stupni, jehož předmětem je žádost o mezinárodní ochranu, z důvodu, že tento žadatel svou žádost nepodal v prvním členském státě, do něhož vstoupil, ve smyslu článku 13 nařízení č. 604/2013;
 - členský stát nemůže žadateli o mezinárodní ochranu přičíst zpoždění při vyřizování jeho žádosti, které vyplývá z toho, že tento žadatel podal k soudu proti rozhodnutí o jeho přemístění na základě nařízení č. 604/2013 opravný prostředek, jenž má odkladný účinek.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 220, 1. 7. 2019.
Úř. věst. C 255, 29. 7. 2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Spolková republika Německo v. XT

(Věc C-507/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a doplňkové ochrany – Normy, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany – Směrnice 2011/95/EU – Článek 12 – Vyloučení z postavení uprchlíka – Osoba bez státní příslušnosti palestinského původu zaregistrovaná u Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA) – Podmínky pro dovolání se ipso facto směrnice 2011/95 – Ukončení ochrany nebo podpory ze strany agentury UNRWA“)

(2021/C 72/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Spolková republika Německo

Žalovaný: XT

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 1 písm. a) druhá věta směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, musí být vykládán v tom smyslu, že aby bylo možné určit, zda ochrana nebo podpora Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA) není nadále poskytována, je třeba v rámci individuálního posouzení všech rozhodných skutečností dotčené situace zohlednit všechny operační prostory oblasti působení agentury UNRWA na územích, na která má osoba bez státní příslušnosti palestinského původu, jež opustila tuto oblast, konkrétní možnost vstoupit a bezpečně tam pobývat.
- 2) Článek 12 odst. 1 písm. a) druhá věta směrnice 2011/95 musí být vykládán v tom smyslu, že ochrana nebo podpora ze strany agentury UNRWA nemůže být považována za nadále neposkytovanou v případě, kdy osoba bez státní příslušnosti palestinského původu opustila oblast působení agentury UNRWA odchodem z operačního prostoru této oblasti, ve kterém se nacházela ve stavu závažné osobní nejistoty a v němž tato organizace nebyla schopna sama poskytnout této osobě bez státní příslušnosti ochranu nebo podporu, pokud tato osoba jednak se dobrovolně odebrala do tohoto operačního prostoru z jiného operačního prostoru uvedené oblasti působení, ve kterém se nenacházela ve stavu závažné osobní nejistoty a v němž se jí mohlo dostat ochrany nebo podpory této organizace, a jednak nemohla na základě konkrétních informací, které měla k dispozici, rozumně očekávat, že se jí dostane ochrany nebo podpory ze strany agentury UNRWA v operačním prostoru, do kterého se odebrala, nebo že se bude moci v dohledné době vrátit do operačního prostoru, ze kterého přišla, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 348, 14.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. ledna 2021 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Specializiran nakazatelen sad – Bulharsko) – trestní řízení proti MM

(Věc C-414/20 PPU) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkácí rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Postupy předávání mezi členskými státy – Článek 6 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 písm. c) – Evropský zatýkácí rozkaz vydaný na základě vnitrostátního aktu, kterým se zahajuje trestní stíhání – Pojem ‚zatýkácí rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem‘ – Neexistence vnitrostátního zatýkácího rozkazu – Důsledky – Účinná soudní ochrana – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2021/C 72/09)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastník původního trestního řízení

MM

za přítomnosti: Specializirana prokuratura

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že postavení „vystavujícího justičního orgánu“ ve smyslu tohoto ustanovení nezávisí na tom, zda rozhodnutí o vydání evropského zatýkáčím rozkazu a vnitrostátní rozhodnutí, které je základem tohoto zatýkáčím rozkazu, podléhají soudnímu přezkumu.

- 2) Článek 8 odst. 1 písm. c) rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, musí být vykládán v tom smyslu, že evropský zatýkácí rozkaz musí být považován za neplatný, pokud není založen na „[vnitrostátním] zatýkáčím rozkazu nebo jiném vykonatelném soudním rozhodnutí se stejným účinkem“ ve smyslu tohoto ustanovení. Tento pojem se vztahuje na vnitrostátní opatření přijatá justičním orgánem za účelem pátrání po trestně stíhané osobě a jejího zatčení s cílem předvést ji před soud k provedení úkonů trestního řízení. Předkládajícímu soudu přísluší ověřit, zda takový vnitrostátní akt, kterým se zahajuje trestní stíhání, jako je akt, na němž je založen evropský zatýkácí rozkaz dotčený ve věci v původním řízení, vyvolává takovéto právní účinky.
- 3) V případě neexistence ustanovení v právních předpisech vystavujícího členského státu upravujících soudní prostředek nápravy za účelem přezkumu podmínek, za nichž byl evropský zatýkácí rozkaz vydán orgánem, který se sice účastní výkonu soudnictví tohoto členského státu, avšak není sám o sobě soudem, musí být rámcové rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, ve světle práva na účinnou soudní ochranu zaručeného článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládáno v tom smyslu, že umožňuje vnitrostátnímu soudu, kterému byl předložen opravný prostředek zpochybňující zákonnost ponechání ve vazbě osoby, která byla předána na základě evropského zatýkáčím rozkazu vydaného na základě vnitrostátního aktu, jež nelze kvalifikovat jako „[vnitrostátní] zatýkáčím rozkaz nebo jiné vykonatelné soudní rozhodnutí se stejným účinkem“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) tohoto rámcového rozhodnutí, a v jehož rámci byl vznesen důvod vycházející z neplatnosti tohoto evropského zatýkáčím rozkazu z hlediska unijního práva, aby se prohlásil příslušným k provedení takovéhoto přezkumu platnosti.

Rámcové rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, musí být ve světle práva na účinnou soudní ochranu zaručeného článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládáno v tom smyslu, že nevyžaduje, aby zjištění vnitrostátního soudu, že byl předmětný evropský zatýkáčím rozkaz vydán v rozporu s čl. 8 odst. 1 písm. c) tohoto rámcového rozhodnutí, jelikož není založen na „[vnitrostátním] zatýkáčím rozkazu nebo jiném vykonatelném soudním rozhodnutí se stejnými účinky“ ve smyslu tohoto ustanovení, mělo za následek propuštění osoby, která byla vzata do vazby poté, co ji vykonávající členský stát předal vystavujícímu členskému státu. Je tedy na předkládajícím soudu, aby v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodl, jaké důsledky může mít neexistence takového vnitrostátního aktu jakožto zákonného základu dotčeného evropského zatýkáčím rozkazu pro rozhodnutí o tom, zda bude obviněná osoba ponechána ve vazbě, či nikoli.

(¹) Úř. věst. C 390, 16.11.2020.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne
15. června 2020 – Airhelp Limited v. Austrian Airlines AG**

(Věc C-264/20)

(2021/C 72/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Airhelp Limited

Žalovaná: Austrian Airlines AG

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 (¹) vykládán v tom smyslu, že se jedná o mimořádnou okolnost, pokud bylo zrušení letu způsobeno tím, že při odtahování jiného letadla z protilehlé brány došlo k poškození výškového kormidla letadla určeného pro let, který byl později zrušen?

2. Musí být čl. 5 odst. 3 a článek 7 tohoto nařízení vykládány v tom smyslu, že se provozující letecký dopravce, který tvrdí, že příčinou zrušení letu byly mimořádné okolnosti, může odvolávat na důvod vylučující odpovědnost podle čl. 5 odst. 3 nařízení pouze tehdy, může-li také prokázat, že důsledkům zrušení pro jednotlivého cestujícího nebylo možno zabránit ani změnou rezervace na náhradní přepravu?
3. Musí změna rezervace uvedená ve druhé otázce splňovat bližší časová nebo kvalitativní kritéria, zejména kritéria uvedená v čl. 5 odst. 1 písm. c) bodu iii) nebo v čl. 8 odst. 1 písm. b) a c) nařízení?

Soudní dvůr Evropské unie (devátý senát) rozhodl usnesením ze dne 14. ledna 2021 následovně:

1. Článek 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91, musí být vykládán v tom smyslu, že kolize mezi výškovým kormidlem letadla v parkovací pozici a wingletem letadla jiné letecké společnosti, která byla způsobena pohybem druhého letadla, spadá pod pojem „mimořádné okolnosti“ ve smyslu tohoto ustanovení.
2. Článek 5 odst. 1 písm. c) nařízení č. 261/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že přesměrování cestujícího provedené leteckým dopravcem v případě zrušení původně plánovaného letu z důvodu mimořádných okolností na let, kterým tento cestující dosáhne svého cílového místa určení v den, který následuje po dni původně plánovaného přiletu, představuje „přiměřené opatření“, které tohoto dopravce zprošťuje povinnosti k náhradě podle čl. 5 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení, ledaže existovala jiná možnost přímého či nepřímého přesměrování s letem provozovaným samotným dopravcem nebo jiným leteckým dopravcem, který dorazil s menším zpožděním než následující let dotčeného leteckého dopravce, kromě případu, že tento dopravce prokáže, že by uskutečnění takového přesměrování pro něj představovalo s ohledem na kapacity svého podniku k rozhodnému okamžiku neúnosnou oběť, což musí ověřit předkládající soud.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1)

Kasační opravný prostředek podaný dne 2. července 2020 Peterem Sabo, Lesoochránárskym zoskupením VLK, Hasso Krull, 2 Celsius, Bernard Auric, Tony Lowes, Kent Roberson, Hiite Maja SA, Association de lutte contre toutes formes de Nuisance et de Pollutions sur les communes de Meyreuil et Gardanne (ALNP Meyreuil – Gardanne), Friends of the Irish Environment CLG proti usnesení Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 6. května 2020 ve věci T-141/19, Sabo a další v. Parlament a Rada

(Věc C-297/20 P)

(2021/C 72/11)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Peter Sabo, Lesoochránárske zoskupenie VLK, Hasso Krull, 2 Celsius, Bernard Auric, Tony Lowes, Kent Roberson, Hiite Maja SA, Association de lutte contre toutes formes de Nuisance et de Pollutions sur les communes de Meyreuil et Gardanne (ALNP Meyreuil – Gardanne), Friends of the Irish Environment CLG (zástupci: R. Smith a C. Day, Solicitors, P. Lockley a B. Mitchell, Barristers a D. Wolfe QC)

Další účastníci řízení: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Usnesením ze dne 14. ledna 2021 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl o zamítnutí kasačního opravného prostředku pro zjevnou neopodstatněnost a uložil účastníkům řízení, že ponесou vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 17. července 2020 Veselinem Atanasovem Vasilevem proti usnesení Tribunálu vydanému dne 7. července 2020 ve věci T-273/20, Vasilev v. Bulharsko

(Věc C-320/20 P)

(2021/C 72/12)

Jednací jazyk: bulharština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Veselin Atanasov Vasilev (zástupce: B. Kolev, advokát)

Další účastnice řízení: Bulharská republika

Usnesením ze dne 12. ledna 2021 Soudní dvůr (sedmý senát) odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřipustný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 24. srpna 2020 Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG proti rozsudku Tribunálu (desátého senátu) vydanému dne 10. června 2020 ve věci T-577/19, Leinfelder Uhren München v. EUIPO

(Věc C-401/20 P)

(2021/C 72/13)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Leinfelder Uhren München GmbH & Co. KG (zástupce: S. Lüft, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Thomas Schafft

Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodujícího o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) usnesením ze dne 19. ledna 2021 neuznal kasační opravný prostředek za přijatelný a rozhodl, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne 26. října 2020 – CR, GF, TY

(Věc C-560/20)

(2021/C 72/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: CR, GF, TY

Dotčený orgán: Landeshauptmann von Wien

Předběžné otázky

- I. Mohou se rodiče uprchlíka, který svou žádost o azyl podal jako nezletilá osoba bez doprovodu a kterému byl ještě jako nezletilému udělen azyl, kteří jsou státními příslušníky třetí země, ohledně práva na sloučení rodiny i nadále dovolávat čl. 2 písm. f) ve spojení s čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES⁽¹⁾, pokud uprchlík po udělení azylu, ale v průběhu řízení o udělení povolení k pobytu jeho rodičům nabyt zletilosti?

- II. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je v takovém případě nezbytné, aby rodiče státního příslušníka třetí země dodrželi lhůtu k podání žádosti o sloučení rodiny v délce „v zásadě [...] tří měsíců ode dne, kdy bylo dotčené nezletilé osobě přiznáno postavení uprchlíka“, uvedenou v bodě 61 rozsudku Soudního dvora ze dne 12. dubna 2018, C-550/16, A a S ⁽²⁾?
- III. V případě kladné odpovědi na první otázku: Musí být zletilé sestře uznaného uprchlíka, která je státním příslušníkem třetí země, přímo na základě unijního práva uděleno povolení k pobytu, pokud by rodiče daného uprchlíka v případě odepření povolení k pobytu zletilé sestře uprchlíka de facto byli nuceni vzdát se svého práva na sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES, protože tato zletilá sestra uprchlíka v důsledku svého zdravotního stavu bezpodmínečně potřebuje trvalou péči svých rodičů, a proto v zemi původu nemůže zůstat sama?
- IV. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaká kritéria musí být použita při posuzování včasnosti toho, zda byla taková žádost o sloučení rodiny „v zásadě“ podána ve lhůtě tří měsíců ve smyslu úvah uvedených v bodě 61 rozsudku Soudního dvora ze dne 12. dubna 2018, C-550/16, A a S?
- V. V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Mohou se rodiče uprchlíka i nadále dovolávat svého práva na sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES, pokud mezi dnem, kdy bylo dotčené nezletilé osobě přiznáno postavení uprchlíka, a podáním jejich žádosti o sloučení rodiny, uplynuly tři měsíce a jeden den?
- VI. Může členský stát v řízení o sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES od rodičů uprchlíka v zásadě požadovat, aby splnili podmínky uvedené v čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/86/ES?
- VII. Závísí možnost požadovat v rámci sloučení rodiny podle čl. 10 odst. 3 písm. a) směrnice 2003/86/ES splnění podmínek uvedených v čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/86/ES na tom, zda byla žádost o sloučení rodiny ve smyslu čl. 12 odst. 1 třetího pododstavce směrnice 2003/86/ES podána ve lhůtě tří měsíců po přiznání právního postavení uprchlíka?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

⁽²⁾ EU:C:2018:248.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Köln (Německo) dne 19. listopadu 2020 – M2Beauté Cosmetics GmbH v. Spolková republika Německo

(Věc C-616/20)

(2021/C 72/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Köln

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: M2Beauté Cosmetics GmbH

Žalovaná: Spolková republika Německo, zastoupená Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte

Předběžné otázky

1. Je vnitrostátní orgán při kvalifikaci kosmetického přípravku jako léčivého přípravku podle funkce ve smyslu čl. 1 bodu 2 písm. b) směrnice 2001/83/ES ⁽¹⁾, která zahrnuje zkoumání všech vlastností daného přípravku, oprávněn založit nezbytný vědecký závěr o farmakologických vlastnostech daného přípravku, jakož i o jeho rizicích na takzvané „strukturální analogii“, pokud byla použita účinná látka nově vyvinuta, co do své struktury je srovnatelná s farmakologickými účinnými látkami, které jsou již známy a prozkoumány, ale žadatel nepředloží podrobné farmakologické, toxikologické nebo klinické studie nové látky týkající se jejích účinků a jejího dávkování, které jsou potřebné pouze v případě použití této směrnice?

2. Musí být čl. 1 bod 2 písm. b) směrnice 2001/83 vykládán v tom smyslu, že výrobek, který je na trh uváděn jako kosmetický přípravek a prostřednictvím farmakologického účinku významně ovlivňuje fyziologické funkce, musí být za léčivý přípravek podle funkce považován pouze v případě, že má konkrétní pozitivní, zdraví prospěšný účinek? Postačuje v tomto ohledu rovněž skutečnost, že výrobek má primárně pozitivní účinek na vzhled, který zdraví prospívá nepřímo prostřednictvím zvýšení sebevědomí nebo míry pohody?
3. Nebo se o léčivý přípravek podle funkce jedná i v případě, že se jeho pozitivní účinek omezuje na vylepšení vzhledu, aniž je přímo nebo nepřímo zdraví prospěšný, pokud ale nemá výlučně vlastnosti škodlivé zdraví, a proto není srovnatelný s omamnými látkami?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. 2001, L 311, s. 67) pozměněná naposledy nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1243 ze dne 20. června 2019 (Úř. věst. 2019, L 198, s. 241).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Córdoba
(Španělsko) dne 19. listopadu 2020 – ZU a TV v. Ryanair Ltd**

(Věc C-618/20)

(2021/C 72/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Córdoba

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ZU a TV

Žalovaná: Ryanair Ltd

Předběžné otázky

- 1) Lze za provozujícího leteckého dopravce pro účely čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004 (¹) považovat leteckou společnost, která prostřednictvím svých internetových stránek prodává letenky na lety, jež jsou provozovány pod kódem jiné letecké společnosti, a to ve vztahu k uvedeným konkrétním letům prodávaným a provozovaným jinou společností?
- 2) Lze za provozujícího leteckého dopravce pro účely čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004 považovat leteckou společnost, která prostřednictvím svých internetových stránek prodává letenky na lety, jež jsou provozovány pod kódem jiné letecké společnosti, a to ve vztahu k uvedeným konkrétním letům prodávaným a provozovaným jinou společností, pokud tato jiná společnost, která zajišťuje let, je součástí skupiny podniků společnosti, která let prodává?
- 3) Je pojem „smluvní dopravce“ podle článku 45 Montrealské úmluvy rovnocenný pojmu „provozující letecký dopravce“ podle čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004?
- 4) Je s pojmem „provozující letecký dopravce“ podle čl. [3] odst. 5 nařízení č. 261/2004 rovnocenný pojem „skutečný dopravce“, na který odkazuje článek 45 Montrealské úmluvy?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. OP

(Věc C-627/20)

(2021/C 72/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Deutsche Lufthansa AG

Odpůrce: OP

Předběžná otázka

Představuje stávka vlastních zaměstnanců leteckého dopravce uskutečněná na základě výzvy odborové organizace mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. BA

(Věc C-628/20)

(2021/C 72/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Deutsche Lufthansa AG

Odpůrkyně: BA

Předběžná otázka

Představuje stávka vlastních zaměstnanců leteckého dopravce uskutečněná na základě výzvy odborové organizace mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. LE

(Věc C-629/20)

(2021/C 72/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Deutsche Lufthansa AG

Odpůrce: LE

Předběžná otázka

Představuje stávka vlastních zaměstnanců leteckého dopravce uskutečněná na základě výzvy odborové organizace mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. CS

(Věc C-630/20)

(2021/C 72/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Deutsche Lufthansa AG

Odpůrce: CS

Předběžná otázka

Představuje stávka vlastních zaměstnanců leteckého dopravce uskutečněná na základě výzvy odborové organizace mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Köln (Německo) dne 23. listopadu 2020 – Deutsche Lufthansa AG v. PR, TV

(Věc C-631/20)

(2021/C 72/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Köln

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Deutsche Lufthansa AG

Odpůrci: PR, TV

Předběžná otázka

Představuje stávka vlastních zaměstnanců leteckého dopravce uskutečněná na základě výzvy odborové organizace mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 8. prosince 2020 – Y GmbH v. Hauptzollamt

(Věc C-668/20)

(2021/C 72/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Y GmbH

Žalovaný a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Hauptzollamt

Předběžné otázky

1. Musí být podpoložka 1302 19 05 kombinované nomenklatury ⁽¹⁾ (dále jen „KN“) vykládána v tom smyslu, že do ní musí být zařazen také výtažek z vanilky zředěný etanolem a vodou, sestávající ze zhruba 90 % (v/v) resp. 85 % (m/m) etanolu, do 10 % (m/m) vody, 4,8 % (m/m) suchého zbytku a 0,5 % (m/m) vanilinu, ačkoliv podle poznámky 1 písm. ij) ke kapitole 13 KN extrahované pryskyřice (oleoresiny) nepatří do čísla 1302 KN?
2. Patří mezi extrahované olejové pryskyřice ve smyslu podpoložky 3301 90 30 KN zboží popsané v první předběžné otázce?
3. Musí být podpoložka 3302 10 90 KN vykládána v tom smyslu, že zboží popsané v první předběžné otázce musí být zařazeno jako směs vonných látek nebo směs (včetně lihových roztoků) na bázi jedné nebo více těchto látek, používané jako suroviny v potravinářském průmyslu?

4. Patří mezi přísady ve smyslu článku 27 odst. 1 písm. e) směrnice 92/83/EHS ⁽²⁾ také zboží podpoložky 1302 19 05 KN nebo extrahovaná olejová pryskyřice podpoložky 3301 90 30 KN?

⁽¹⁾ Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1) ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/1754 ze dne 6. října 2015 (Úř. věst. 2015, L 285, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. 1992, L 316, s. 21).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landesgericht Korneuburg (Rakousko) dne 10. prosince 2020 – L GmbH v. FK

(Věc C-672/20)

(2021/C 72/23)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landesgericht Korneuburg

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: L GmbH

Odpůrce v odvolacím řízení: FK

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení ⁽¹⁾ (ES) č. 261/2004 vykládán v tom smyslu, že se nařízení vztahuje na cestujícího, který se odbavil online již před příjezdem na letiště a nemá u sebe žádné zavazadlo k odbavení; na informační tabuli letiště se dozví informaci o zpoždění letu, u nástupu do letadla čeká na další informace, u přepážky leteckého dopravce se informuje o odletu rezervovaného letadla; od zaměstnanců žalované nezíská vysvětlení, zda a kdy se let uskuteční, ani nabídku náhradního letu; a následně si sám zarezervuje jiný let do svého cílového místa určení, aniž na původně rezervovaný let nastoupí?
2. Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 vykládán v tom smyslu, že letecký dopravce není povinen zaplatit náhradu v souladu s článkem 7 nařízení č. 261/2004, je-li cílové místo určení cestujícího dosaženo se zpožděním 8 hodin a 19 minut, neboť na jednom z předcházejících letů (třetím před dotčeným letem) bylo letadlo poškozeno bleskem; technik servisní společnosti pověřené leteckou společností, který byl povolán po přistání letadla, konstatoval pouze menší poškození, které nemělo nepříznivý vliv na funkčnost letadla („some minor findings“); další předcházející let (druhý před dotčeným letem) se uskutečnil; během *Pre-Flight-Checks* před zahájením letu předcházejícího dotčenému letu však bylo zjištěno, že letoun již není provozuschopný; a letecký dopravce proto namísto původně plánovaného a poškozeného letadla použil náhradní letadlo, které uskutečnilo let předcházející dotčenému letu se zpožděním při odletu v trvání 7 hodin a 40 minut.
3. Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 vykládán v tom smyslu, že jedním z přiměřených opatření, která musí letecký dopravce přijmout, je nabídnout cestujícímu změnu rezervace na jiný let, jímž by dosáhl svého cílového místa určení se zpožděním 5 hodin (a – na základě jím z vlastní iniciativy provedené rezervace – jej také skutečně dosáhl), ačkoliv letecký dopravce uskutečnil let náhradním letadlem namísto letadla, které již nebylo provozuschopné, jímž by cestující dosáhl svého místa určení se zpožděním 8 hodin a 19 minut?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 11. prosince 2020 – Industriegewerkschaft Metall (IG Metall) a ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft v. Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

(Věc C-677/20)

(2021/C 72/24)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: Industriegewerkschaft Metall (IG Metall) a ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft

Další účastnice: SAP SE, SE-Betriebsrat der SAP SE, Konzernbetriebsrat der SAP SE, Deutscher Bankangestellten-Verband e. V., Christliche Gewerkschaft Metall (CGM) a Verband angestellter Akademiker und leitender Angestellter der chemischen Industrie e. V.

Předběžná otázka

Je § 21 odst. 6 Gesetz über die Beteiligung der Arbeitnehmer in einer Europäischen Gesellschaft (zákon o zapojení zaměstnanců v evropské společnosti), z něhož v případě evropské společnosti (SE) se sídlem v Německu založené přeměnou vyplývá, že pro určitou část členů dozorčí rady zastupujících zaměstnance musí být zajištěna samostatná volba z osob navržených odborovými organizacemi, slučitelné s čl. 4 odst. 4 směrnice Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2001, L 294, s. 22.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. listopadu 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Vicenza – Itálie) – AV v. Ministero della Giustizia, Italská republika

(Věc C-834/19) ⁽¹⁾

(2021/C 72/25)

Jednací jazyk: italština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 54, 17.2.2020.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – Bezouaoui a HB Consultant v. Komise

(Věc T-478/18) ⁽¹⁾

(„Státní podpory – Školení o bezpečném řízení stavebních strojů – Hrazení výdajů na školení ve Francii autorizovanými paritními příspěvkovými sdruženími (OPCA) – Rozhodnutí konstatující neexistenci státní podpory – Pojem ‚státní podpora‘ – Přičitatelnost k tíži státu – Veřejná kontrola zdrojů“)

(2021/C 72/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Hacène Bezouaoui (Avanne, Francie) a HB Consultant (Beure, Francie) (zástupci: J.-F. Henrotte a N. Neyrinck, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupkyně: C. Georgieva-Kecsmar a K. Herrmann, zmocněnkyně)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 2075 final ze dne 10. dubna 2018 o domnělé státní podpoře Francouzské republiky SA.46897 (2018/NN) v případě financování školení vedoucích k udělení osvědčení o bezpečném řízení stavebních strojů (CACES).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti HB Consultant a Hacène Bezouaoui se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 15.10.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – Helbert v. EUIPO

(Věc T-548/18) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EUIPO/AD/01/17 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Složení výběrové komise – Stabilita – Odpovědnost“)

(2021/C 72/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Lars Helbert (Alicante, Španělsko) (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošūtė a K. Tóth, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU, jenž směřuje jednak zaprvé ke zrušení rozhodnutí výběrové komise EUIPO/AD/01/17 – Administrátoři (AD 6) v oboru duševního vlastnictví ze dne 1. prosince 2017 nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam sestavovaný za účelem přijetí administrátorů EUIPO a zadruhé k rozhodnutí téže výběrové komise ze dne 7. března 2018, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přezkum, v jeho konečné podobě v návaznosti na rozhodnutí EUIPO ze dne 8. června 2018, kterým byla zamítnuta jeho stížnost, a jednak k získání náhrady újmy, kterou žalobce z tohoto důvodu údajně utrpěl.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ze dne 7. března 2018, kterým výběrová komise v rámci výběrového řízení EUIPO/AD/01/17 odmítla na základě přezkumu zapsat Larse Helberta na rezervní seznam sestavovaný za účelem přijetí administrátorů platové třídy AD 6 v oboru duševního vlastnictví, se zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 427, 26.11.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – ZR v. EUIPO

(Věc T-610/18) (¹)

(„Veřejná služba – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení – Otevřené výběrové řízení EUIPO/AD/01/17 – Rozhodnutí nezařadit jméno žalobce na rezervní seznam výběrového řízení – Složení výběrové komise – Stálost“)

(2021/C 72/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ZR (zástupci: S. Rodrigues a A. Blot, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošūtė a K. Tóth, zmocněnci, ve spolupráci s B. Wagenbaurem, advokátem)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení zaprvé rozhodnutí výběrové komise v rámci výběrového řízení EUIPO/AD/01/17 – administrátoři (AD 6) v oboru duševního vlastnictví ze dne 1. prosince 2017, podle kterého se jméno žalobkyně nezařazuje na rezervní seznam kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů ze strany EUIPO, zadruhé rozhodnutí téže výběrové komise ze dne 7. března 2018, kterým se zamítá žádost žalobkyně o přezkum, a zatřetí rozhodnutí EUIPO ze dne 27. června 2018, kterým se zamítá stížnost žalobkyně podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí ze dne 7. března 2018, kterým výběrová komise v rámci otevřeného výběrového řízení EUIPO/AD/01/17 na základě přezkumu odmítla zařadit ZR na rezervní seznam kandidátů vhodných k přijetí na místa administrátorů platové třídy AD 6 v oboru duševního vlastnictví, se zrušuje.

- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 455, 17.12.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – ABLV Bank v. SRB

(Věc T-758/18) (¹)

(„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) – Stanovení příspěvků předem na rok 2015 a na rok 2018 – Zamítnutí žádosti o přepočtení a vrácení příspěvků – Žaloba na neplatnost – Akt napadnutelný žalobou – Přípustnost – Instituce, které bylo odňato povolení – Článek 70 odst. 4 nařízení (EU) č. 806/2014 – Pojem „změna statusu/postavení“ – Článek 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63“)

(2021/C 72/29)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: ABLV Bank AS (Riga, Lotyšsko) (zástupce: O. Behrends, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (zástupci: J. Kerlin a P. Messina, zmocněnci, ve spolupráci s B. Meyringem, S. Schelomo, T. Klupschem s S. Ianc, advokáty)

Vedlejší účastníci podporující žalovaného: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou, A. Nijenhuis a A. Steiblytė, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení dopisu SRB ze dne 17. října 2018, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o přepočtení jejího příspěvku předem na rok 2018 a o vrácení přeplatku a dále o vrácení části příspěvku předem na rok 2015 po odnětí jejího povolení Evropskou centrální bankou (ECB).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost ABLV Bank AS ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí (SRB).
- 3) Evropská komisi ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Stada Arzneimittel v. EUIPO – Optima Naturals (OptiMar)

(Věc T-261/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie OptiMar – Starší národní slovní ochranná známka Mar – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní článek 8 odstavec 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 72/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Folliard-Monguiral a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Optima Naturals Srl (Gallarate, Itálie) (zástupci: S. Brustia a E. Montelione, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 31. ledna 2019 (věc R 1 348/2018-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Stada Arzneimittel a Optima Naturals.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Stada Arzneimittel AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 17. 6. 2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – 12seasons v. EUIPO – Société immobilière et mobilière de Montagny (BE EDGY BERLIN)

(Věc T-329/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie BE EDGY BERLIN – Starší národní slovní ochranná známka EDJI – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 72/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: 12seasons GmbH (Berlín, Německo) (zástupce: M. Gail, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a V. Ruzek, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Société immobilière et mobilière de Montagny (Roanne, Francie) (zástupkyně: A. Grolée, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. března 2019 (věc R 1522/2018-5), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Société immobilière et mobilière de Montagny a 12seasons

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti 12seasons GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Enoport v. EUIPO – Miguel Torres (CABEÇA DE TOIRO)

(Věc T-811/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie CABEÇA DE TOIRO – Starší slovní ochranná známka Evropské unie SANGRE DE TORO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 72/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Enoport – Produção de Bebidas Lda (Rio Maior, Portugalsko) (zástupkyně: J. Alves Coelho, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Španělsko) (zástupkyně: M. Ceballos Rodríguez a M. Robledo McClymont, advokátky)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. září 2019 (věc R 394/2019-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Miguel Torres a Enoport – Produção de Bebidas.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Enoport – Produção de Bebidas Lda se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 36, 3.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – RY v. Komise

(Věc T-824/19) (¹)

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Ukončení smlouvy na dobu neurčitou na základě čl. 47 písm. c) bodu i) pracovního řádu ostatních zaměstnanců – Plnění povinností vyplývajících z rozsudku Tribunálu – Článek 266 SFEU – Právo být vyslechnut – Nové rozhodnutí o skončení pracovního poměru“)

(2021/C 72/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: RY (zástupce: J.-N. Louis, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Schima a B. Mongin, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 10. dubna 2019 o ukončení smlouvy na dobu neurčitou uzavřené s žalobcem.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) RY se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 36, 3.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Apologistics v. EUIPO – Peikert (discount-apotheke.de)

(Věc T-844/19) (¹)

*(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie discount-ap*theke.de – Starší slovní ochranné známky Evropské unie APODISCOUNTER a APO a starší obrazové ochranné známky apo-discounter.de, apo.co a apo.de – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)*

(2021/C 72/34)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Německo) (zástupce: H. Hug, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Söder, zmocněnkyně)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Franz Michael Peikert (Offenbach, Německo) (zástupce: T. Bruggmann, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. října 2019 (věc R 2309/2018-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Apologistics a F.M. Peikertem.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Apologistics GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2021 – Multi-Service v. Komise(Věc T-873/19) ⁽¹⁾

(„Životní prostředí – Nařízení EU č. 517/2014 – Fluorované skleníkové plyny – Elektronický rejstřík kvót pro uvádění částečně fluorovaných uhlovodíků na trh – Rozhodnutí o zrušení registrace společnosti – Neposkytnutí požadovaných informací“)

(2021/C 72/35)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Multi-Service S.A. (Kwidzyn, Polsko) (zástupce: P. Jankowski, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Becker, M. Jáuregui Gómez a M. Rynkowski, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise Ares (2019) 6103796 ze dne 3. října 2019, kterým Komise zrušila registraci žalobkyně v rejstříku, který zřídila a spravuje podle článku 17 nařízení (EU) č. 517/2014.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Multi-Service S.A. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 87, 16.3.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Folschette a další v. Komise(Věc T-884/19) ⁽¹⁾

(„Mimosmluvní odpovědnost – Vyšetřování úřadu OLAF – Veřejná zakázka na služby v oblasti informačních technologií – Korupce – Ovlivňování – Závěrečná zpráva doporučující zahájení trestního stíhání – Konečné osvobození trestním soudem – Promlčení – Dostatečně závažné porušení právní normy, která přiznává práva jednotlivcům“)

(2021/C 72/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Marc Folschette (Leudelange, Lucembursko), Tetyana Grygorenko (Leudelange), Professional Business Solutions SA (Leudelange) (zástupce: N. Bauer, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a F. Blanc, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 268 SFEU a znějící na přiznání náhrady škody, která žalobcům údajně vznikla v důsledku postupu Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) v rámci interního vyšetřování.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.

2) Marc Folschette, Tetyana Grygorenko a Professional Business Solutions SA nahradí náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Oatly v. EUIPO (IT’S LIKE MILK BUT MADE FOR HUMANS)

(Věc T-253/20) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie IT’S LIKE MILK BUT MADE FOR HUMANS – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Rozlišovací způsobilost – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2021/C 72/37)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Oatly AB (Malmö, Švédsko) (zástupce: M. Johansson, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Ivanauskas a V. Ruzek, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. února 2020 (věc R 2446/2019-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení IT’S LIKE MILK BUT MADE FOR HUMANS jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 7. února 2020 (věc R 2446/2019-5) týkající se přihlášky slovního označení IT’S LIKE MILK BUT MADE FOR HUMANS jako ochranné známky Evropské unie se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Oatly AB.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 215, 29.6.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 20. ledna 2021 – Crevier v. EUIPO (Osvěžovač vzduchu)

(Věc T-276/20) ⁽¹⁾

(„(Průmyslový) vzor Společenství – Přihláška (průmyslového) vzoru Společenství znázorňujícího osvěžovač vzduchu – Nedodržení lhůty vůči EUIPO – Žádost o navrácení do původního stavu – Článek 67 odst. 1 nařízení (ES) č. 6/2002 – Povinnost obezřetnosti“)

(2021/C 72/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Jeffrey Scott Crevier (Fort Lauderdale, Florida, Spojené státy) (zástupce: M. Kime, barrister)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: R. Cottrell, A. Folliard-Monguiral a V. Ruzek, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu EUIPO ze dne 2. března 2020 (věc R 2396/2019-3) týkajícímu se žádosti o navrácení do původního stavu.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Jeffrey Scott Crevierovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247, 27.7.2020.

Žaloba podaná dne 15. prosince 2020 – Grupa Azoty a další v. Komise**(Věc T-726/20)****(2021/C 72/39)***Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Grupa Azoty S.A. (Tarnov, Polsko), Azomureș SA (Tîrgu Mureș, Rumunsko), Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Allodapis (P. Fáliro, Řecko) (zástupci: D. Haverbeke, L. Ruessmann a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil přílohu I sdělení Komise – Pokyny k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2021 ⁽¹⁾, v rozsahu, v němž nesprávně vylučuje odvětví hnojiv;
- podle článku 264 SFEU prohlásil, že příloha I napadeného aktu bude vyvolávat účinky do té doby, než žalovaná přijme opatření vyplývající z rozhodnutí Tribunálu podle článku 266 SFEU;
- uložil žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že příloha I napadeného aktu je stižena vadou spočívající v nedostatku pravomoci.

- Podle čl. 5 odst. 1 a čl. 5 odst. 2 SEU jedná EU pouze v mezích pravomocí svěřených jí členskými státy. Pravomoci, které nejsou Smlouvami EU svěřeny, náleží členským státům.
- Podle čl. 10a odst. 6 směrnice 2003/87/ES, ve znění pozdějších předpisů ⁽²⁾, nemá pravomoc identifikovat odvětví a pododvětví a sepisovat takový seznam, jako je seznam obsažený v příloze I napadeného aktu, žalovaná, nýbrž členské státy.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že příloha I napadeného aktu je stižena vadou spočívající v porušení podstatné formální náležitosti (odůvodnění).

- Z odůvodnění napadeného aktu, které je vyžadováno v článku 296 SFEU, jasně a jednoznačně nevyplývají úvahy, na jejichž základě žalovaná vypočítala hodnotu intenzity nepřímých emisí pro odvětví žalobkyň, jež představuje klíčový faktor pro zařazení do přílohy I napadeného aktu, nebo pro vyloučení z této přílohy.

— V důsledku tohoto nedostatku odůvodnění žalobkyně nemohou uplatňovat svá práva a Tribunál nemůže vykonat přezkum.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že příloha I napadeného aktu je stižena vadami spočívajícími ve zjevně nesprávném posouzení.

— V kontextu své posuzovací pravomoci při provádění komplexního hodnocení hospodářského a sociálního charakteru v rámci výkonu své pravomoci podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU musí být žalovaná schopna prokázat, že zhodnotila všechny relevantní faktory a okolnosti situace, na které se měl napadený akt vztahovat. Žalovaná se v několika ohledech dopustila zjevně nesprávného posouzení, když ze seznamu způsobilých odvětví obsaženého v příloze I napadeného aktu vyloučila odvětví žalobkyně, a to zejména tím, že a) nezohlednila relevantní a úplné údaje o spotřebě elektřiny v odvětví hnojiv za účelem určení intenzity nepřímých emisí v tomto odvětví, v důsledku čehož došlo k podhodnocení intenzity nepřímých emisí tohoto odvětví a k jeho vyloučení z přílohy I; b) nezohlednila a neposoudila všechny relevantní skutečnosti uvedené v žalobě, jelikož bez odůvodnění nepřihlédla k důkazům předloženým žalobkyní; c) pokud jde o kvalitativní posouzení, nesprávně posoudila kvalifikaci odvětví na základě kritéria zastupitelnosti paliva/elektřiny a nevysvětlila, proč na základě tohoto kritéria nejsou do přílohy I zahrnuta pododvětví daného odvětví.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že příloha I napadeného aktu je stižena vadou spočívající v nesprávném uplatnění vhodného kritéria pro posouzení.

— Článek 10a odst. 6 směrnice 2003/87/ES vyžaduje, aby byla odvětví posuzována podle kritéria souvisejícího s vyhodnocením „skutečného rizika“ úniku uhlíku.

— Žalovaná uplatnila odlišné kritérium, a sice kritérium „značného rizika“. Použila tudíž nesprávné kritérium.

5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že příloha I napadeného aktu odporuje zásadě transparentnosti.

— Postup vedoucí k přijetí napadeného aktu nebyl v základních ohledech transparentní, především: a) žalovaná v napadeném aktu, ani v příloženém posouzení vlivu neuvedla, jaké údaje použila k výpočtu hodnoty intenzity nepřímých emisí pro sektor žalobkyně; b) žalovaná na podporu svého posouzení týkajícího se toho, která pododvětví mají největší potenciál k elektrifikaci, neuvedla žádné vysvětlení.

— V rámci přijímání napadeného aktu žalovaná odmítla dotčeným stranám sdělit, jak bude vypočtena jejich hodnota intenzity nepřímých emisí a jak bude uplatněno kritérium elektrifikace, takže jim bránila v tom, aby s ní v průběhu konzultačních období mohly zahájit věcnou rozpravu.

— Žalovaná tudíž nedodržela své povinnosti plynoucí z článku 15 SFEU a článku 11 SEU, podle nichž musí zajistit transparentnost postupu vedoucího k přijetí přílohy I napadeného aktu.

6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že příloha I napadeného aktu odporuje zásadě subsidiarity.

— Podle čl. 5 odst. 3 SFEU platí, že Evropská unie jedná v oblastech, které nespádají do její výlučné pravomoci, pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, a může jich tudíž být, z důvodu jejího rozsahu či účinků, lépe dosaženo na úrovni EU.

— Ačkoliv vnitrostátní opatření založená na čl. 10a odst. 6 směrnice 2003/87/ES podléhají přezkumu státních podpor, žalovaná porušila zásadu subsidiarity tím, že vyhotovila *ex ante* seznam, kterým se omezuje výčet odvětví a pododvětví, která mohou být způsobilá pro vyrovnání nepřímých nákladů na emise, jelikož a) členské státy mohou nejlépe vyhodnotit skutečné riziko úniku uhlíku pro každé průmyslové odvětví v důsledku značných skutečně vynaložených nepřímých nákladů a b) žalovaná přijala přílohu I, aniž dostatečně vysvětlila, proč bylo nezbytné takto postupovat.

7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že příloha I napadeného aktu odporuje zásadě proporcionality.

- Žalovaná porušila zásadu proporcionality, jelikož: a) nesnažila se dosáhnout legitimního cíle spočívajícího v podněcování k nákladově efektivní dekarbonizaci hospodářství tím, že se odvětvím s vysokou energetickou náročností umožní investovat do energetické účinnosti, namísto přemísťování jejich produkce do třetích zemí; b) uvalila na vyloučená odvětví nepřiměřenou zátěž, ačkoliv by cílů napadeného aktu přinejmenším stejným způsobem dosáhla i méně zatěžující řešení (jako například stanovení maximální výše podpory nebo mechanismů podmíněnosti), a c) uvedla stěžejní podrobnosti svého posouzení způsobily odvětví až čtyři dny před zveřejněním napadeného aktu dne 25. září 2020, tj. pouze něco více než tři měsíce před koncem platnosti aktuálně použitelných Pokynů pro systém obchodování s emisemi. Žalovaná tak porušila čl. 5 odst. 4 SEU.

(¹) Úř. věst. 2020, C 317, s. 5.

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. 2003, L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631), ve znění pozdějších předpisů.

Žaloba podaná dne 17. prosince 2020 – Car-Master 2 v. Komise

(Věc T-743/20)

(2021/C 72/40)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Car-Master 2 sp. z o.o. sp.k. (Krakov, Polsko) (zástupce: M. Machyński, radca prawny)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2020) 7369 final ze dne 22. října 2020 ve věci AT.40665 – Toyota;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení, včetně nákladů na procesní zastoupení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, vycházející z nesprávného výkladu a nesprávného použití čl. 13 odst. 2 nařízení Rady č. 1/2003 (dále jen „nařízení č. 1/2003“) (¹)

- Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že věc neřešil polský orgán pro hospodářskou soutěž ve smyslu čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Žalobkyně totiž podala k předsedovi Úřadu Ochrany Konkurenci i Konsumentów (úřad pro ochranu hospodářské soutěže a spotřebitelů, Polsko; dále jen „předseda UOKiK“) oznámení o podezření z praktik omezujících hospodářskou soutěž. Ten ovšem s poukazem na nedostatek informací odmítl provést úkony stanovené v právních předpisech i posoudit sporná jednání a žalobkyni vyzval k doplnění informací. Zároveň nepodnikl žádné kroky, aby informace získal, a důkazní břemeno přenesl v celém rozsahu na žalobkyni. V této souvislosti nelze postup orgánu kvalifikovat jako „řešení věci“ ve smyslu oznámení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž (²) a judikatury Tribunálu. Proto i Komise nepostupovala správně, když jak o základ pro zamítnutí stížnosti uvedla čl. 13 odst. 2 nařízení č. 1/2003. Žalobkyně dodává, že v důsledku zamítnutí stížnosti Komisí nebude věc řešena žádným orgánem, což je bezpochyby v rozporu s bodem 18 odůvodnění nařízení č. 1/2003.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení práva na řádnou správu vyplývajícího z článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“)

- Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že nemá možnost využít práva, která jí přiznává čl. 41 odst. 1 Listiny, jelikož její věcí se nemíní zabývat žádný orgán. Nemá možnost činit úkony, neboť zaprvé vnitrostátní právní předpisy nestanoví opravné prostředky proti rozhodnutí předsedy UOKiK nečinit žádné právní kroky. Zadruhé Komise odmítla řešit věc, neboť měla mylně za to, že již byla vyřešena. V důsledku toho je žalobkyni znemožněno domáhat se svých práv. Žalobkyně upřesňuje, že Komise nezohlednila všechny okolnosti dané věci a neprovedla důkladné posouzení situace žalobkyně. Podle názoru žalobkyně měla Komise přesně posoudit, zda a jak byla věc řešena, a tedy důkladně zanalyzovat úkony vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž. Komise tuto povinnost nesplnila, a tak nesplnila povinnost náležité péče, která vyplývá z práva na řádnou správu. Komise rovněž nesplnila povinnost vyplývající z čl. 105 odst. 1 SFEU. Nezohlednila totiž okolnost, že v případě, že stížnost zamítne, zůstane potenciální porušení pravidel hospodářské soutěže neobjasněno, protože vnitrostátní orgán o něm nerozhodl.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205)

(²) Úř. věst. 2004, C 101, s. 43.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Jakeliūnas v. ESMA

(Věc T-760/20)

(2021/C 72/41)

Jednací jazyk: litevština

Účastníci řízení

Žalobce: Stasys Jakeliūnas (Vilnius, Litva) (zástupce: R. Paukštės, advokát)

Žalovaný: Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil, že odmítnutí orgánu ESMA dopisem ESMA22-105-1261 ze dne 30. října 2020 vyhovět žádosti žalobce ze dne 30. září 2020 o zahájení vyšetřování možné manipulace trhu (dále jen „žádost“) je neopodstatněné;
- uložil ESMA, aby žádost přehodnotil;
- uložil ESMA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že:

- pravidla stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES (¹) zahrnují možná porušení uvedená v žádosti;
- uvedená směrnice byla od jejího přijetí koordinována a sledována na unijní úrovni. To stanoví také směrnice Komise 2003/124/ES (²);

- nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ⁽³⁾ byl zřízen ESMA, který ve skutečnosti převzal funkce orgánů dohlížejících na evropské cenné papíry, které do té doby fungovaly, a byl odpovědný za úspěšné provádění a dohled nad směrnicí 2003/6/ES a ochranou investorů;
 - směrnice 2003/6/ES byla zrušena s účinností ode dne 3. července 2016;
 - proto má ESMA povinnost vyšetřovat porušení směrnice 2003/6/ES, k nimž mohlo dojít až do doby, kdy byl ESMA zřízen.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že žádost žalobce není založena na nutnosti použít nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ⁽⁵⁾ Parlamentu a Rady, předpisy, na nichž ESMA založil své odmítnutí.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že:
- ESMA vykládá směrnicí 2003/6/ES příliš úzce a nepružně a neoprávněně omezuje její oblast působnosti. Skutečnost, že pravidla této směrnice byla rozšířena a konkrétněji definována nařízením (EU) č. 596/2014, sama o sobě neznamená, že tato směrnice nezahrnovala možné případy manipulace s trhem uvedené v žádosti a nemusí být na ně aplikována;
 - ESMA ignoroval informace, které mu byly předloženy, o možných nezveřejněných střetech zájmů bank, což jsou informace prokazující, že mohlo dojít k porušení čl. 1 odst. 2 písm. c) a čl. 6 odst. 5 směrnice 2003/6/ES.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) (Úř. věst. L 96, s. 16).

⁽²⁾ Směrnice Komise 2003/124/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES, pokud jde o definici a uveřejňování důvěrných informací a definici manipulace s trhem. (Úř. věst. 2003, L 339, s. 70).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. 2010, L 331, s. 84).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1011 ze dne 8. června 2016 o indexech, které jsou používány jako referenční hodnoty ve finančních nástrojích a finančních smlouvách nebo k měření výkonnosti investičních fondů, a o změně směrnic 2008/48/ES a 2014/17/EU a nařízení (EU) č. 596/2014 (Úř. věst. 2016, L 171, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. 2014, L 173, s. 1).

Žaloba podaná dne 24. prosince 2020 – PB v. Komise

(Věc T-775/20)

(2021/C 72/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PB (zástupkyně: L. Levi a M. Vandenbussche, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho:

— zrušil rozhodnutí Komise ze dne 22. října 2020, doručené dne 23. října 2020, kterým bylo vůči žalobci přijato správní opatření týkající se vrácení částky, která byla [HB] údajně neoprávněně vyplacena na základě smluv TACIS/2006/101-510 a CARDS/2008/166-429;

- nařídil vrácení všech částek údajně vymáhaných Komisí na základě tohoto rozhodnutí, navýšených o úroky z prodlení ve výši úrokové sazby uplatňované Evropskou centrální bankou zvýšené o sedm procentních bodů;
- nařídít zaplacení částky 10 000 eur z titulu náhrady škody s výhradou zpřesnění;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti zjištění ve zprávách OLAF a nesrovnalostí vytýkaných společnosti, jejímž jednatelem je žalobce. V tomto ohledu má žalobce za to, že nesrovnalosti, které mu jsou vytýkány, jsou neoddelitelné od nesrovnalostí vytýkaných společnosti, jejímž je jednatelem, které posledně uvedená zpochybnila dvěma žalobami (věci T-795/19 a T-796/19, HB v. Komise), a tvrdí, že pokud Tribunál potvrdí protiprávnost zpráv OLAF a/nebo rozhodnutí ze dne 15. října 2019 v rámci uvedených věcí, vedla by tato konstatování nutně k protiprávnosti rozhodnutí napadeného v této věci.
2. Druhý žalobní důvod vychází z promlčení údajné pohledávky a každopádně z nedodržení přiměřené lhůty, článku 73a odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002, L 248, s. 1) (dále jen „finanční nařízení z roku 2002“), práva na řádnou správu, které je zakotveno v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“). Podle názoru žalobce je pohledávka, kterou za ní Komise údajně má, promlčena, jelikož pětiletá lhůta stanovená v článku 73a finančního nařízení z roku 2002 uplynula a každopádně lhůta pro přijetí napadeného rozhodnutí a výzvy k úhradě s ním spojené je zjevně nepřiměřená a porušuje článek 41 Listiny a čl. 6 odst. 1 EÚLP, která zakotvuje základní právo představující rovněž obecnou právní zásadu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z absence řádného právního základu a porušení zásady legality trestů a zásady použití nejmírnějšího trestního zákona. Žalobce má za to, že podle článku 103 finančního nařízení z roku 2002 se může vrácení částek týkat pouze smluvního partnera, tedy společnosti, jejímž je jednatelem. Tím žalovaná rovněž porušila zásadu použití nejmírnějšího „trestního“ zákona nebo také zásadu legality trestů zakotvenou v článku 49 Listiny, tím, že se pokusila použít přísnější právní povinnost, než která je upravena ve finančním nařízení z roku 2002. Kromě toho není žalobce podle svého tvrzení hospodářským subjektem, nezískal žádnou výhodu z tvrzených protiprávních jednání, neobdržel žádnou platbu od orgánu, který je smluvní stranou, a zcela jistě nikdy nezískal žádnou výhodu odpovídající celkové hodnotě obou dotčených zakázek.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení rozsudku tribunal de première instance de Bruxelles (soud prvního stupně v Bruselu, Belgie) ze dne 5. října 2017 a úsluví, podle kterého „správní soud čeká na rozhodnutí trestněprávního soudu“. Žalobce tvrdí, že Komise je vázána rozsudkem ze dne 5. října 2017 vydaným belgickým trestněprávním soudem, který prohlásil stíhání za nepřipustné pro nedostatek důkazů prokazujících sporné skutečnosti. Komise, která se ostatně v trestním řízení připojila k obžalobě jako poškozená a před přijetím rozhodnutí o vrácení čekala na výsledek belgického řízení, je tímto výsledkem a zjištěními vnitrostátního soudu vázána, a to i když rozsudek belgického soudu nezakládá pro Komisi překážku věci pravomocně rozsouzené.
5. Pátý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávných posouzení, jimiž je stíženo napadené rozhodnutí. Žalobce má v tomto ohledu za to, že vytýkané skutečnosti zjevně nejsou prokázány a že zjevně neexistují žádné protiprávnosti, tím méně závažné. Napadené rozhodnutí spočívá na dvou zprávách OLAF, ačkoli vznesené výtky nejsou prokázány a jsou každopádně zjevně nesprávné.
6. Šestý žalobní důvod vychází ze skutečnosti, že žalobce nemůže odpovídat za protiprávní jednání, která jsou mu vytýkána, podle belgického práva o obchodních společnostech. V tomto ohledu tvrdí, že společnost, jejímž je jednatelem, je společností s ručením omezeným podle belgického práva, jejíž zvláštností je, že její jednatel či jednatele osobně neodpovídají za závazky přijaté jménem společnosti a že jeho či jejich majetek nelze použít k úhradě dluhů společnosti.

7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu z důvodu, že zprávy OLAF přiložené k dopisům s předběžnými informacemi byly natolik začerněny, že byly nečitelné a neumožňovaly, aby je žalobce pochopil a mohl se k nim věcně vyjádřit.
8. Osmý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy, zásady plnění smluv v dobré víře a zásady zákazu zneužití práva, jelikož Komise nejednala s péčí ani nestranně.
9. Devátý žalobní důvod vychází z námitky protiprávnosti článku 103 finančního nařízení z roku 2002, jelikož porušuje obecnou zásadu zákazu bezdůvodného obohacení. Žalobce se domnívá, že tento článek poskytuje orgánu možnost požadovat vrácení všech částek vyplacených za celou dobu plnění smlouvy, třebaže byla druhou smluvní stranou zcela splněna, což znamená, že orgán může využít všech plnění druhé smluvní strany, aniž jí za ně musí zaplatit. Tento článek musí být tedy prohlášen za protiprávní v rozsahu, v němž umožňuje orgánu zvětšit bezdůvodně svůj majetek na úkor druhé smluvní strany.
10. Desátý žalobní důvod předložený podpůrně vychází z porušení článku 103 finančního nařízení z roku 2002 a zásady proporcionality. Podle žalobce musí posuzování orgánu probíhat v souladu s článkem 103 finančního nařízení z roku 2002, což znamená, že Komise nemůže uložit několik sankcí, jelikož článek 103 uvádí seznam sankcí, které nejsou kumulativní. Mimoto musí toto posouzení probíhat při dodržení zásady proporcionality, která je vyjádřením zásady dobré víry při plnění smluv, přičemž orgán se musí přesvědčit o tom, že jeho rozhodnutí je přiměřené závažnosti dotčené protiprávnosti, k čemuž v projednávané věci nedošlo.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2021 – Griesbeck v. Parlament

(Věc T-10/21)

(2021/C 72/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nathalie Griesbeck (Ancy-sur-Moselle, Francie) (zástupci: J. L. Teheux, J. M. Rikkers a G. Selnet, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 5. října 2020,

a v důsledku toho

— zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 18. října 2019 a následnou výzvu k úhradě dluhu,

podpůrně:

— zrušil rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 5. října 2020,

a v důsledku toho

— zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 18. října 2019 a upravil následnou výzvu k úhradě tak, aby lépe odpovídala okolnostem,

a v každém případě:

— vyhradil žalobkyni možnost pozdějším podáním předložit doplňující vyjádření,

— uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že se Parlament dopustil následujících nesprávných posouzení. Především vyloučil, že by zvláštní podmínky zaměstnání dotčené asistentky mohly mít vliv na důkazy o její práci. Dále nezohlednil dobu, která uplynula od doby rozhodné z hlediska skutkových okolností, a z ní plynoucí úbytek důkazů. A konečně, nezkoumal důkazy předložené žalobkyní.
2. Druhý žalobní důvod vychází z převrácení důkazního břemene a porušení práva na spravedlivý proces. V tomto ohledu má žalobkyně v podstatě za to, že jí nepřísluší nést důkazní břemeno ohledně práce své asistentky.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož předsednictvo mělo za to, že musí být vráceny veškeré částky zaplacené v souvislosti s dobou odpracovanou dotčenou asistentkou, zatímco skutečnost jí odvedené práce byla přinejmenším z části prokázána.

Žaloba podaná dne 15. ledna 2021 – Ryanair v. Komise**(Věc T-14/21)**

(2021/C 72/44)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 21. srpna 2020 o státní podpoře SA.57544 (2020/N) – Belgie – COVID-19: Podpora společnosti Brussels Airlines;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise nesprávně posoudila svůj dočasný rámec, když rozhodla, že půjčka společnosti Brussels Airlines je v souladu s dočasným rámcem a že Brussels Airlines má nárok na podporu a rekapitalizaci, když neposoudila, zda neexistují jiná vhodnější a méně zatěžující opatření než rekapitalizace, přičemž konstatovala, že výše rekapitalizace je přiměřená a neuložila účinný zákaz agresivní expanze ze strany společnosti Brussels Airlines.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Evropská komise nesprávně použila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, když konstatovala, že podpora napraví vážné narušení belgického hospodářství, a když nesplnila povinnost zvážit kladné účinky podpory a její záporné účinky na podmínky obchodu a zachování volné hospodářské soutěže („zvážení zájmů“)
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise porušila ve svém rozhodnutí obecné zásady zákazu diskriminace, volného pohybu služeb a svobody usazování.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise nezahájila formální vyšetřovací řízení i navzdory závažným problémům a porušila základní práva žalobkyně.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že Komise nesplnila svou povinnost odůvodnit své akty.

Žaloba podaná dne 15. ledna 2021 – Miquel y Costas & Miquel v. EUIPO (Pure Hemp)

(Věc T-17/21)

(2021/C 72/45)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Miquel y Costas & Miquel, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: J. Mora Cortés, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Pure Hemp – přihláška č. 18 132 358

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. října 2020 ve věci R 853/2020-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil/změnil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá odvolání R 853/2020-1 a částečně zamítá zápis ochranné známky Evropské unie č. 18 132 358 Pure Hemp (obrazová ochranná známka);
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených před příslušným oddělením a prvním odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2021 – Amazon.com a další v. Komise

(Věc T-19/21)

(2021/C 72/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Amazon.com, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy), Amazon Services Europe Sàrl (Lucemburk, Lucembursko), Amazon EU Sàrl (Lucembursko), Amazon Europe Core Sàrl (Lucembursko) (zástupci: A. Komninos a G. Tantulli, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil rozhodnutí Evropské komise C (2020) 7692 final ze dne 10. listopadu 2020 v rozsahu, v němž vylučuje Itálii z působnosti vyšetřování a z právních následků čl. 11 odst. 6 nařízení č. 1/2003;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vzniklých v souvislosti s těmito řízeními.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod, v rámci kterého tvrdí, že napadené rozhodnutí protiprávně vyloučilo Itálii z rozsahu případu AT.40703 a z právních následků čl. 11 odst. 6 nařízení 1/2003. Mají za to, že tímto napadené rozhodnutí porušilo čl. 11 odst. 6 nařízení 1/2003 a narušilo jeho účinnost a/nebo obešlo čl. 11 odst. 6 nařízení 1/2003 a nesplnilo cíl sledovaný tímto ustanovením.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2021 – Corman v. Komise**(Věc T-25/21)**

(2021/C 72/47)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Marie Corman (Schaerbeek, Belgie) (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 4. června 2020 o stanovení nároků žalobkyně na starobní důchod,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně vznáší jediný žalobní důvod, který vychází z toho, že napadené rozhodnutí porušuje články 21 a 22 přílohy XIII služebního řádu úředníků Evropské unie.

